

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/218/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116213405
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8116213405.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: mBank SPÓLKA AKCYJNA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, právne zastúpeného Bartošík Šváby s.r.o., so sídlom Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 929 049, proti žalovanému: G. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XX, XXX XX J.Š., o zaplatenie 2 086,86 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaný má proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Návrhom došlým súdu dňa 28.06.2016 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 1223,13 € s prísl.. Žalobca vychádzal z toho skutkového základu, že so žalovaným uzavrel dňa 04.03.2013 Zmluvu o používaní kreditnej karty, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške limitu 1200 €. Z dôvodu neplnenia záväzkov žalovaného, žalobca listom zo dňa 27.12.2013, ktorý bol žalovanému doručený dňa 07.01.2014, vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej sumy v lehote 7 dní, inak uplynutím tejto lehoty od zmluvy odstupuje. Keďže dlžná suma mala byť zaplatená do 14.01.2014, čo sa nestalo, dňom 15.01.2014 došlo k odstúpeniu od úverovej zmluvy.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Žalobca v rámci právnej argumentácie kladie dôraz na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom v zmysle Obchodného zákonníka a vykonané odstúpenie od nej tak treba posudzovať podľa § 506 Obchodného zákonníka. Svoju argumentáciu opiera o vo svojich podaniach citované rozhodnutia NS SR a NS ČR.

4. Pre rozhodnutie v prejednávanej veci je tak rozhodujúce posúdenie právneho režimu odstúpenia od úverovej zmluvy žalobcom. Právny režim odstúpenia od úverovej zmluvy je v právnej praxi sporný. Senát 9C v minulosti posudzoval túto otázku podľa Obchodného zákonníka, avšak jeho rozhodnutie bolo zrušené s poukazom na nižšie uvedenú argumentáciu. Procesný súd teda právny režim odstúpenia od úverovej zmluvy posudzuje podľa Občianskeho zákonníka.

4.1. V rámci právnej argumentácie poukazuje súd na rozhodnutie

KS v PO sp. zn. 3Co/302/2015 - Odvolací súd nijako nepopiera argumenty, že úver je absolútnym obchodom; predmetná vec sa však týka záväzkovo - právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah a niet dôvodu nechrániť dobromyseľnosť spotrebiteľa vychádzajúcu z

dôvery v objektívne občianske právo. Posudzovaním zmluvnej podmienky je pritom aj posudzovanie právneho rámca zmluvy, to znamená, či ide o aplikáciu obchodného práva alebo občianskeho práva a v tomto smere ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje garanciu pre spotrebiteľa v tom zmysle, že si nemôže zhoršiť svoje zmluvné (a teda i právne) postavenie bez ohľadu na to, aké dojednania sú uvedené v spotrebiteľskej zmluve a taktiež je táto ochrana zakotvená v ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Tieto zákonné ustanovenia zaručujú prednostnú aplikáciu tých právnych predpisov na spotrebiteľský právny vzťah, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie, práve za účelom princípu zákazu zhoršenia zmluvného postavenia spotrebiteľov v právnom vzťahu s dodávateľom. Nemožno opomenúť, že zo strany žalobcu došlo k odstúpeniu od uzatvorenej zmluvy s tým, že tento inštitút odstúpenia od zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a Občianskom zákonníku odlišne. Obchodný zákonník v ust. § 349 ods. 1 zánik zmluvy viaže na okamih, keď prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, zánik zmluvy teda nastáva v dobe účinnosti úkonu, ktorým oprávnená osoba odstúpila od zmluvy. Podľa Občianskeho zákonníka sa však odstúpením od zmluvy zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom upravené alebo účastníkmi dohodnuté inak (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy, t.j. aj právo veriteľa na úroky, poplatky a pod.. Podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 48 v spojení s § 457) je následkom odstúpenia od zmluvy len vznik povinnosti účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť to, čo podľa nej dostali. Právna úprava odstúpenia od zmluvy obsiahnutá v Občianskom zákonníku je teda pre spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ vzdať nemohol.

KS v PO sp. zn. 23Co/49/2015 - V danom prípade je potrebné posudzovať odstúpenie od úverovej zmluvy podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že odstúpením od zmluvy zmluva od začiatku zanikla a z ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. mája 2014 sa od jeho účinnosti vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. (rozsudok NS SR 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21.4.2015). Správne bola teda žaloba zamietnutá v časti prevyšujúcej výšku poskytnutého úveru. Ďalej je nesporné, že žalobca z dôvodu, že žalovaný bol v omeškaní so splácaním viac ako dvoch splátok, odstúpil od zmluvy podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka. Z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použije ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z tohto ustanovenia vyplýva, že skutočne odstúpenie od zmluvy v danom prípade je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. danom prípade je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

KS v PO sp. zn. 15Co/110/2015 - Čo sa týka právnej úpravy odstúpenia od zmluvy táto bola obsiahnutá v 2 právnych predpisoch a to v Obchodnom zákonníku a Občianskom zákonníku. Podľa ustanovenia § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane. Tento právny predpis v ustanovení § 351 ods. 1 umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy. Na rozdiel od uvedeného Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ustanovení § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie a to s účinkami od začiatku. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalovanú ako spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa žalovaná vzdať nemohla. Aj keď ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkom zmluvy dohodnúť sa na inom zrušení zmluvy, než od jej začiatku, pri spotrebiteľskom vzťahu táto možnosť je výrazne obmedzená ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktorému tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Akákoľvek dohoda posúvajúca moment zrušenia zmluvy na iný termín než od začiatku, vzhľadom na následky tohto jednostranného právneho úkonu, bez akýchkoľvek pochybností zmluvné postavenie žalovanej zhoršuje. Ak zmluva alebo všeobecné obchodné podmienky upravovali následky odstúpenia odlišne od občianskoprávnej úpravy, takéto dojednanie je neplatné pre jeho rozpor s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Keďže ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka nikdy nebolo zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti (§ 40a Občianskeho zákonníka), išlo o neplatnosť absolútnu vyplývajúcu z ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka a pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musel súd prihliadať z úradnej povinnosti. Keďže dôsledky odstúpenia od zmluvy boli správne posúdené podľa ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho

zákonníka, v dôsledku zrušenia zmluvy s účinkami od začiatku sa zrušujú i ustanovenia zmluvy o úrokoch.

KS v TT sp. zn. 11Co/361/2015 - V predmetnom právnom vzťahu má tak odporca postavenie spotrebiteľa v dôsledku čoho je daná aplikácia právnych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. V konkrétnom súdenom prípade je to aplikácia ustanovení O.z. upravujúca hmotnoprávnu otázku premlčania nároku ako aj odstúpenia od zmluvy. Navrhovateľ tak v rozpore s výslovnou právnou úpravou nedôvodne namieta aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa odstúpenia od zmluvy. Keďže ustanovenie § 48 O.z., ktoré má v otázke odstúpenia od zmluvy povahu *lex generalis*, kým spomenuté ustanovenie zákona ZoSÚ (§ 5) má právnú povahu *lex specialis*. Vzhľadom k tomu, že úprava odstúpenia od zmluvy veriteľom v ZoSÚ nemá charakter komplexnej úpravy, bola daná podporná aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka. Preto na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia O.z. (aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva). Súd prvého stupňa preto správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka.

KS v TN sp. zn. 5Co241/2015 - Odvolací súd nijako nepopiera, že úver je absolútnym obchodom, a že na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Ešte dôležitejšou skutočnosťou však je, že v prípade úverovej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou a tiež ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Keďže predmetná právna vec má spotrebiteľskú povahu dopadá na ňu právna ochrana vyplývajúca z ustanovenia §54 Občianskeho zákonníka. Postavenie spotrebiteľa nie je prípustné zhoršiť oproti právnej úprave Občianskeho zákonníka, vrátane právnej úpravy odstúpenia od zmluvy, a to ani v prípade úveru, ktorý čo odvolací súd nespochybňuje, je absolútnym obchodom. V rámci kolízie dvoch noriem upravujúcich totožný inštitút sa však použije občianskoprávna úprava. O rozpor s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka by sa teda jednalo v prípade, ak by sa postavenie spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy použitím inštitútu práva podľa Obchodného zákonníka zhoršilo napriek tomu, že Občiansky zákonník upravuje pre spotrebiteľa rovnaký inštitút priaznivejšie. Je pravdou, že ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka významne chráni spotrebiteľa, je potrebné však vziať do úvahy, že spotrebiteľ takmer žiadnym spôsobom na koncipovaní typovej zmluvy neparticipuje, preto sa dá plne pochopiť pomerne silná ochrana spotrebiteľov, ktorú zákonodarcu v tomto ustanovení zakotvil. Keďže v preskúmvanej veci nepochybne právna úprava odstúpenia od zmluvy upravená v ustanovení § 48 Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa priaznivejšia, keď vychádzajúc z ods. 2 tohto ustanovenia v dôsledku odstúpenia od zmluvy dochádza k zrušeniu zmluvy od samého počiatku, teda *ex tunc*. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa k zániku zmluvy s účinkami *ex tunc*, postavenie spotrebiteľa zhoršuje. V nadväznosti na uvedené vychádzajúc z ustanovení § 48 ods. 2 a § 457 Občianskeho zákonníka tu je povinnosť účastníkov konania navzájom si vrátiť iba to, čo si vzájomne plnili. Tieto ustanovenia prvostupňový súd na danú vec aj správne aplikoval a po nespornom zistení, že navrhovateľ od zmluvy odstúpil, zaviazal odporcu len na zaplatenie rozdielu medzi sumou úveru, ktorá mu zo strany navrhovateľa bola na základe zmluvy o úvere poskytnutá a sumou, ktorú už tento splatil, a vo zvyšku návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Výška poskytnutá úveru ani výška uhradenej sumy odporcom v konaní sporná nebola.

KS v PO sp. zn. 19Co/259/2014 - Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je síce absolútnym obchodom a je pravdou, že na predmetný úver dopadajú ustanovenia Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Predmetná vec je však o spotrebiteľskej zmluve, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou a ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, teda ide o typicky občianskoprávny vzťah. V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (napr. rozsudok NS SR vo veci 5MCdo/20/09). Postavenie spotrebiteľa nie je prípustné zhoršiť oproti právnej úprave v Občianskom zákonníku. V rámci kolízie dvoch noriem na ten istý inštitút sa v tomto prípade použije občianskoprávna úprava. Zo spisu vyplýva, že v danom prípade žalobca odstúpil od zmluvy. Túto skutočnosť nespochybnil žiadny z účastníkov konania. Preto je potrebné posúdiť odstúpenie od zmluvy a jeho následky podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. V opačnom prípade, t. j. v prípade aplikácie právnej úpravy vyplývajúcej z Obchodného zákonníka, by došlo k zhoršeniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľky. Pre právne posúdenie inštitútu odstúpenia od zmluvy v danom prípade (a aj všeobecne) jednoznačne postačuje právna úprava vyplývajúca

z ustanovení § 48 a § 457 Občianskeho zákonníka. Súdom prvého stupňa správne aplikované ustanovenie § 48 Občianskeho zákonníka upravuje následky odstúpenia od zmluvy tak, že zmluva sa zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc), a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, na ktoré súd prvého stupňa poukázal.

KS v PO sp. zn. 2Co/185/2014 - Súd prvého stupňa taktiež správne poukazuje na právny úkon žalobcu v predmetnej veci spočívajúci v odstúpení od predmetnej zmluvy, daný bodom 9.3 zmluvných podmienok k nadväznosti na bod 7.1 upravujúci povinnosť vrátiť úver na základe dohodnutých podmienok. Takýmto postupom sa právny vzťah účastníkov dostal do režimu bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom v zmysle citovaného ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, je povinnosťou účastníkov vrátiť si všetko, čo podľa zmluvy dostali, to znamená, že žalobca si môže nárokovať len na skutočné poskytnuté plnenie, avšak nie už na dohodnuté úroky, prípadne ďalšie plnenia spojené s poskytnutím predmetného hotovostného úveru. Na tejto okolnosti nemení nič ani citované ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka a okolnosť, že pri poskytovaní hotovostného úveru ide o tzv. absolútny obchod a to z dôvodu, že v predmetnej veci je potrebné aplikovať ustanovenia na ochranu spotrebiteľa vyplývajúce najmä z § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktoré zabraňujú zhoršeniu postavenia spotrebiteľa v spotrebiteľských právnych vzťahoch, ako aj vzdaniu sa práv, ktoré poskytuje spotrebiteľovi Občiansky zákonník. Preto správne postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu v súlade so zmluvnými podmienkami spojil s posunutím a klasifikáciou právneho vzťahu účastníkov a predmetnej veci do roviny bezdôvodného obohatenia, a to aj v nadväznosti na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý zabezpečuje výklad zmlúv, teda aj predmetnej zmluvy v rovine priaznivejšej pre spotrebiteľa. V tomto slova zmysle je pre spotrebiteľa priaznivejšie, pokiaľ bude právny vzťah medzi účastníkmi posudzovaný podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení.

KS v PO sp. zn. 7Co/235/2014 - Okrem toho ochrana spotrebiteľa v čase uzatvorenia zmluvy bola obsiahnutá i v Občianskom zákonníku. Podľa ustanovenia § 52 tohto právneho predpisu účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, nielen ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ale aj všetky iné ustanovenia, t.j. i ustanovenia Občianskeho zákonníka o odstúpení od zmluvy sa použijú vždy, ak je to na prospech spotrebiteľa. Čo sa týka právnej úpravy odstúpenia od zmluvy táto bola obsiahnutá v 2 právnych predpisoch a to v Obchodnom zákonníku a Občianskom zákonníku. Podľa ustanovenia § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane. Tento právny predpis v ustanovení § 351 ods. 1 umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy. Na rozdiel od uvedeného Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ustanovení § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie a to s účinkami od začiatku. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalovanú ako spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa žalovaná vzdať nemohla. Aj keď ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkom zmluvy dohodnúť sa na inom zrušení zmluvy, než od jej začiatku, pri spotrebiteľskom vzťahu táto možnosť je výrazne obmedzená ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktorému tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Akákoľvek dohoda posúvajúca moment zrušenia zmluvy na iný termín než od začiatku, vzhľadom na následky tohto jednostranného právneho úkonu, bez akýchkoľvek pochybností zmluvné postavenie žalovanej zhoršuje.

KS v PO sp. zn. 1Co/185/2014 - Súd prvého stupňa taktiež správne poukazuje na právny úkon žalobcu v predmetnej veci spočívajúci v odstúpení od predmetnej zmluvy, daný bodom 9.3 zmluvných podmienok v nadväznosti na bod 7.1 upravujúci povinnosť vrátiť úver na základe dohodnutých podmienok. Takýmto postupom sa právny vzťah účastníkov dostal do režimu bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 a

nasl. Občianskeho zákonníka, pričom v zmysle citovaného ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, je povinnosťou účastníkov vrátiť si všetko, čo podľa zmluvy dostali, to znamená, že žalobca si môže nárokovať len na skutočne poskytnuté plnenie, avšak nie už na dohodnuté úroky, prípadne ďalšie plnenia spojené s poskytnutím predmetného hotovostného úveru. Na tejto okolnosti nemení nič ani citované ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka a okolnosť, že pri poskytnutí hotovostného úveru ide o tzv. absolútny obchod a to z toho dôvodu, že v predmetnej veci je potrebné aplikovať ochranu spotrebiteľa vyplývajúcu najmä z § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ktoré zabraňujú zhoršeniu postavenia spotrebiteľa v spotrebiteľských právnych vzťahoch, ako aj vzdaniu sa práv, ktoré poskytuje spotrebiteľovi Občiansky zákonník. Preto správne postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu v súlade so zmluvnými podmienkami spojil s posunutím a kvalifikáciou právneho vzťahu účastníkov v predmetnej veci do roviny bezdôvodného obohatenia, a to aj v nadväznosti na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý zabezpečuje výklad zmlúv, teda aj predmetnej zmluvy v rovine priaznivejšej pre spotrebiteľa. V tomto slova zmysle je pre spotrebiteľa priaznivejšie, pokiaľ bude právny vzťah medzi účastníkmi posudzovaný podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení.

5. Odstúpenie od úverovej zmluvy žalobcom spôsobilo, že právny vzťah strán sporu treba vyporiadať podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení.

5.1. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka - Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka - Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka - Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka - Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

5.2. Krajský súd v Prešove vo veci sp. zn. 6 Co 81/2012 zo dňa 14. februára 2013, vyslovil právny názor, že aj pri úverovej zmluve uzavretej podľa Obchodného zákonníka medzi podnikateľom a spotrebiteľom treba použiť pri otázke premlčania (ale aj pri iných otázkach, napr. uznanie dlhu a pod.) prednostne úpravu uvedenú v Občianskom zákonníku.

5.3. Ústavný súd SR vo veci sp. zn. ÚS 402/2013-10 na základe ústavnej sťažnosti proti uvedenému rozsudku KS v Prešove uviedol, že: „Po preskúmaní rozsudku krajského súdu ústavný súd argumentáciu sťažovateľa nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov krajského súdu. Ústavný súd nezistil, že by krajským súdom aplikovaný postup pri zistení a hodnotení skutkového stavu veci a pri ustálení právnych záverov mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do namietaného rozsudku v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 ústavy. Ústavný súd nezistil, že by posudzovaný rozsudok krajského súdu bol svojvoľný alebo v zjavnom vzájomnom rozpore či urobený v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou či nedostatočne odôvodnený.“

6. Keďže v prejednávanej veci došlo k odstúpeniu od úverovej zmluvy dňom 15.01.2014 a žaloba bola podaná na súde až dňa 28.06.2016, bola podaná po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia a preto musela byť zamietnutá.

7. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

7.1. Keďže žalovaný bol v konaní plne úspešný, má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.